

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review & קושיא- challenge & שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof	key-מקרא:
--	------------------

		Talmud Navigator											
גיטין-הניזקין	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הכא במאי עסקינן - כגון שהיתה עדיית דניזק כזיבורית דמויק	מימרא	אלא אמר רב אחא בר יעקב:											◇
בדניזק שיימינן		רבי ישמעאל סבר:	◆	■	!								◇
בדמויק שיימינן.		רבי עקיבא סבר:	◆	■	!								◇
מ"ט דרבי ישמעאל?					א								
נאמרה (שמות כ"ב) שדה למטה ונאמרה (שמות כ"ב) שדה למעלה, מה שדה האמורה למעלה דניזק, אף שדה האמורה למטה דניזק		[רבי ישמעאל]			!								
מיטב שדהו ישלם דהאיך דקא משלם.		רבי עקיבא:			■								
ור' ישמעאל?					ז								
אהני גז"ש ואהני קרא		[רבי ישמעאל]			!								
אהני גז"ש, לכדאמרן					■	!							
אהני קרא, דאי אית ליה למויק עדיית וזיבורית, וזיבורית ידיה לא שויא כעדיית דניזק, דמשלם ליה ממייטב.					■	!							◇
לא בא הכתוב אלא לגבות לניזקין מן העידיית, וק"ו להקדש.		רבי עקיבא:											◇
מאי ק"ו להקדש?								א					
אילימא דנגחיה תורא דידן לתורא דהקדש								!					
(שמות כ"א) שור רעהו אמר רחמנא - ולא שור של הקדש								ז					◇
אלא לאומר הרי עלי מנה לבדק הבית, דאתי גזבר ושקיל מעידיית								!					◇
לא יהא אלא בעל חוב, ובעל חוב דינו בבינונית								ז					
וכ"ת, קסבר ר"ע: בעל חוב שקיל בעידיית כניזקין								!					◇
איכא למיפרך: מה לבעל חוב שכן יפה כחו בניזקין, תאמר בהקדש שכן הורע כחו בניזקין?								ז					◇
לעולם דנגחיה תורא דידן לתורא דהקדש, ור"ע סבר לה כר"ש בן מנסיא								!					◇
שור של הקדש שנגח לשור של הדיוט - פטור, ושל הדיוט שנגח לשור של הקדש, בין תם ובין מועד - משלם נזק שלם.		דתניא, ר"ש בן מנסיא:						■	!				◇
אי הכי, ממאי דבעידיית דניזק כזיבורית דמויק פליגי? דלמא דכ"ע בדניזק שיימינן, והכא בפלוגתא דר"ש בן מנסיא ורבנן קמפליגי, דר"ע סבר לה כר"ש בן מנסיא, ור' ישמעאל סבר לה כרבנן								ז					◇
א"כ, מאי לא בא הכתוב? ועוד, מאי ק"ו להקדש?								!					
(שמות כ"ב) מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם - מיטב שדהו של ניזק ומיטב כרמו של ניזק, דברי רבי ישמעאל		עוד, הא אמר רב אשי, תניא בהדיא: [רבי ישמעאל]	◆	■	!								◇
מיטב שדהו של מויק ומיטב כרמו של מויק.		רבי עקיבא:	◆	■	!								◇
לעולם מתני' ר"ע היא		רבינא:											◇
מדאורייתא בדמויק שיימינן		דאמר: [רבי עקיבא]								■	!		◇
ור"ש היא, דדריש טעמא דקרא		[רבי שמעון]								■	!		◇
ומה טעם קאמר, מה טעם הניזקין שמין להן בעידיית? מפני תיקון העולם													!
מפני מה אמרו הניזקין שמין להן בעידיית? מפני הגולנים ומפני החמסנין, כדי שיאמר אדם: למה אני גזול ולמה אני חומס? למחר ב"ד יורדין לנכסי ונטליון שדה נאה שלי, וסומכים על מה שכתוב בתורה מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם. לפיכך אמרו הניזקין שמין להן בעידיית		דתניא, אמר ר"ש:											◇
מפני מה אמרו בעל חוב בבינונית? כדי שלא יראה אדם לחבירו שדה נאה ודירה נאה, ויאמר: אפוקין ואלונו כדי שאגבנו בחובי, לפיכך אמרו בע"ח בבינונית.													◇
אלא מעתה, יהא זיבורית								ז					◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

גיטין-הניזקין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
א"כ, אתה נועל דלת בפני לוויין.												◇	מט:
כתובת אשה - בזיבורית, דברי ר' יהודה	[רבי יהודה]											◇	מט:
בבינונית.	רבי מאיר:											◇	מט:
מפני מה אמרו כתובת אשה בזיבורית? שיותר ממה שהאיש רוצה לישא, האשה רוצה לינשא.	רבי שמעון:											◇	מט:
דבר אחר: אשה יוצאה לרצונה ושלא לרצונה, והאיש אינו מוציאה אלא לרצונו.												◇	מט:
מאי דבר אחר?												^	מט:
וכ"ת, כי היכי דכי מפיק לה איהו תקינו לה רבנן כתובה מיניה, כי נפקא איהי נמי ליתקני ליה רבנן כתובה מינה? ת"ש: אשה יוצאה לרצונה ושלא לרצונה, והאיש אינו מוציא אלא לרצונו, אפשר דמשהי לה בגיטא.												■	מט:
כתובת אשה בזיבורית.												■	מט:
לא אמרן אלא מיתמי, אבל מינה דידיה - בבינונית.	מר זוטרא בריה דרב נחמן:											◇	מט:
מיתמי, מאי איריא כתובת אשה? אפילו כל מילי נמי												‡	מט:
אין נפרעים מנכסי יתומים אלא מן הזיבורית	דהא תנן:											‡	מט:
אלא לאו מיניה												‡	מט:
לעולם מיתמי, וכתובת אשה איצטריכא ליה, ס"ד אמינא משום חינא אקילו רבנן גבה, קמ"ל.												!	מט:
כתובת אשה - בבינונית	רבא: ת"ש, רבי מאיר:											‡	מט:
ממאן?												^	מט:
אילימא מיתמי												!	מט:
לית ליה לר"מ הא דתנן:												‡	מט:
אין נפרעים מנכסי יתומים אלא מן הזיבורית?	[תנן]											‡	מט:
אלא לאו מיניה												!	מט:
בזיבורית	מכלל דרבנן סברי:											‡	מט:
לא, לעולם מיתמי, ושאיני כתובת אשה, משום חינא.												!	מט:
הניזקין שמין להן בעידית, ובעל חוב - בבינונית, וכתובת אשה - בזיבורית	אביי, ת"ש:											‡	מט:
ממאן?												^	מט:
אילימא מיתמי												!	מט:
מאי איריא כתובת אשה? אפילו כל הני נמי												‡	מט:
אלא לאו מיניה												‡	מט:
הכא במאי עסקינן - כגון שנעשה ערב לנוקי בנו, לבעל חוב בנו, ולכתובת כלתו, והאי כי דיניה והאי כי דיניה, ניזקין ובעל חוב דמחיים גבו, איהו נמי כי מגבי - כמחיים מגבי, כתובת אשה דלאחר מיתה גביא, ולאחר מיתה ממאן גביא? מיתמי, איהו נמי כי מגבי - כלאחר מיתה מגבי.	רב אחא בר יעקב:											!	מט:
ותיפוק ליה דערב דכתובה לא משתעבד בקבלן.												‡	מט:
קבלן אף על גב דלית ליה נכסי ללוה משתעבד - שפיר	הניחא למאן דאמר:											!	מט:
אי אית ליה משתעבד, אי לית ליה לא משתעבד, מאי איכא למימר?	אלא למאן דאמר:											‡	מט:
איבעית אימא: בדהו ליה ואישתדוף												!	מט:
ואיבעית אימא: כל לגבי בריה שעבודי משעבד נפשיה.												!	מט:
ערב דכתובה - דברי הכל לא משתעבד	איתמר: [דברי הכל]											■	מט: